

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **M. K.**, narozený dne X
bytem X
adresa pro doručování: X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 12. 2023, č. j. MPSV-2023/253010-916 a č. j. MPSV-2023/252936-916,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2023, č. j. MPSV-2023/253010-916, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ústí nad Labem ze dne 13. 10. 2023, č. j. 16713/2023/RNL, kterým bylo rozhodnuto o vzniku a povinnosti vrácení přeplatku na dávce doplatek na bydlení za měsíce červenec 2022 až květen 2023 v celkové výši 102 863 Kč; povinnost vrácení uvedeného přeplatku byla stanovena žalobci a D. M., narozené X. Dále se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2023, č. j. MPSV-2023/252936-916, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ústí nad Labem (dále jen „úřad práce“)

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ze dne 9. 10. 2023, č. j. 16480/2023/RNL, kterým bylo rozhodnuto o vzniku a povinnosti vrácení přeplatku na dávce příspěvek na živobytí za měsíce červenec a srpen 2022 v celkové výši 8 150 Kč; povinnost vrácení uvedeného přeplatku byla stanovena žalobci a D. M., narozené X.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že příjmy od K. G. byly z důvodu, že svému známému, který nemá bankovní účet umožnil, aby si peníze nechal posílat na jeho účet. Tuto skutečnost mohou oba potvrdit. K částce 26 500 Kč, kterou v dubnu 2022 vložil na účet, sdělil, že se účastnil výběrového řízení na byt v Litoměřicích, kde jednou z podmínek účasti ve výběrovém řízení bylo složení kauce na účet města. Z výpisu z účtu je zřejmé, že kauci následně složil. Jelikož nebyl úspěšný, tak mu v květnu 2022 byla částka 26 019 Kč od města Litoměřice vrácena na účet, a tedy mu byla již podruhé započtena jako příjem. K vkladům provedeným jím a jeho družkou poznamenal, že pokud bylo třeba něco zaplatit přes účet, bylo nejprve třeba peníze na účet vložit, přičemž se jednalo o prostředky z již zaúčtovaných příjmů jako např. důchod či příspěvek na bydlení.
3. Směrem k červnu 2022 žalobce sdělil, že dne 27. 6. 2022 vložil na účet částku 50 000 Kč, jejíž převážnou část tvořila příchozí platba od Finančního úřadu ze dne 22. 4. 2022. Tato částka sloužila k zaplacení kauce na byt. Žalobce měl za to, že mu tato částka byla počítána neoprávněně. Dále sdělil, že v červenci 2022 mu byl dvakrát započten příjem od Technických služeb města Litoměřice ze dne 11. 7. 2022 ve výši 2 623 Kč. Jednalo se o výplatu, kterou doložil jak pracovní smlouvou, tak potvrzením o příjmu na sociálním odboru. K částce od J. K. uvedl, že se jednalo o půjčku, kterou následující měsíc vrátil, což je možno ověřit z doložených bankovních výpisů.
4. Žalobce k měsícům srpen 2022 až březen 2023 uvedl, že ve všech těchto měsících mu byly započteny vklady, které provedl buď on, nebo jeho družka. Tyto finanční prostředky pocházely vždy ze sirotčího důchodu, který byl uveden jako příjem a datum vkladu se vždy shoduje s datem výplaty důchodu, k čemuž přiložil rozpis výplat. Žalobce namítal, že žalovaný pochybil, neboť mu tyto částky byly dvakrát započteny jako příjem. Ve vztahu ke stavebnímu spoření žalobce uvedl, že povinnost založit dětem stavební spoření byla jemu a jeho družce uložena soudem, který rozhodoval o dědictví. Na podporu své argumentace navrhl provést důkaz rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 2. 8. 2021, č. j. P 122/2017-121.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že k vyčíslení přeplatků na dávkách došlo z důvodu porušení povinnosti žalobce a společně posuzované osoby, neboť při podání žádosti a ani následně v průběhu pobírání dávky nebyly osvědčeny skutečnosti rozhodné pro vznik nároku na dávku a její výši. Podotkl, že žalobce a D. M. neoznámili existenci bankovního účtu č. X vedeného u banky Moneta Money bank, a. s. (dále jen „Moneta“), jehož vlastníkem je žalobce, a neoznámili ani některé platby, které byly na tento účet zasílány a které se považují za příjmy rozhodné pro stanovení nároku na opakované dávky, jejich výši nebo výplatu. Dle žalovaného neoznámením těchto skutečností došlo k tomu, že příspěvek na živobytí byl v období červenec až srpen 2022 a doplatek na bydlení v období od července 2022 do května 2023 vyplácen neoprávněně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. K námitce žalobce, dle které byly některé příjmy započteny dvakrát, žalovaný uvedl, že tyto údaje neměl v odvolacím řízení k dispozici. Dodal, že žalobce požádal v odvolání o umožnění schůzky, ale jelikož odvolání nemělo zákonem stanovené náležitosti, tak žalobce vyzval k jeho doplnění. Žalobce odvolání doplnil, ve kterém uvedl, že pro výpočet přeplatku byly jako příjmy brány i dědictví a podobné, které za příjem považovány být nemohou, a opět požádal o osobní schůzku, kde by předložil podklady, jako je rozsudek soudu. Žalovaný uvedl, že s odvolacími námitkami se vypořádal v odůvodnění napadených rozhodnutí, přičemž přešetřil postup úřadu práce a nezjistil, že by došlo k pochybení. Rovněž se vypořádal i s žádostí žalobce o osobní schůzku, k čemuž v napadeném rozhodnutí uvedl, že postupoval v souladu s § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a ústní jednání nenařídil, protože ho nepovažoval za přínosné pro zjištění stavu věci, neboť žalobce měl více možností, jak doklady doložit nebo uvést své poznatky k příjmům. Závěrem konstatoval, že se při svém rozhodování zabýval všemi aspekty, které byl povinen v rámci zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“) posuzovat. Rozhodnutí nepovažuje za nepřezkoumatelná a nezákonná.

Jednání soudu

7. Při jednání soudu dne 8. 4. 2025 žalobce uvedl, že spousta částek byla započtena dvakrát, např. jde o sirotčí důchod ve výši asi 18 000 Kč měsíčně. Tuto částku každý měsíc vybrali a poté vložili na účet, aby zaplatili nájem. K účtu u Monety žalobce uvedl, že si jeho existenci při podání žádosti neuvědomil a nevedl ho nevědomky. Pokud pracovníci úřadu práce řekl, že účet u Monety je jeho babičky, plácl první, co ho napadlo. Poznamenal, že přeplatek na dávkách splácí.
8. Žalovaný se z jednání soudu omluvil.
9. Soud v souladu s § 52 s. ř. s. provedl žalobcem navržené dokazování rozsudkem Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 2. 8. 2021, č. j. P 122/2017-121, z něhož plyne, že bylo schváleno jednání za nezletilé spočívající v neodmítnutí dědictví nezletilými dětmi družky žalobce. Soud dále k návrhu žalobce provedl dokazování přehledem výplat sirotčího důchodu nezletilým dětem družky žalobce, z něhož je zřejmé, že byl vyplácen sirotčí důchod v částce od 18 666 Kč do 19 632 Kč měsíčně za rok 2022 a v částce od 20 457 Kč do 21 849 Kč za rok 2023.

Posouzení věci soudem

10. Žaloba není důvodná.
11. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobce v žádosti o dávku doplatek na bydlení ze dne 28. 7. 2022 i v žádosti o příspěvek na živobytí ze dne 29. 7. 2022 uvedl, že dávka má být vyplácena na jeho bankovní účet č. X, vedený u České spořitelny. Součástí spisu jsou rovněž žalobcem podepsané Základní poučení o právech a povinnostech účastníka řízení o dávky v hmotné nouzi, Seznam ostatních započitatelných příjmů a prohlášení ze dne 29. 7. 2022, dle kterého žadatelé nevlastní bankovní účet u žádného bankovního ústavu a v případě založení nového bankovního účtu tuto změnu hned doloží. Dne 20. 6. 2023 úřad práce z úřední činnosti zjistil, že žalobce vlastní bankovní účet č. X u banky Moneta, který nevedl. Úřad práce telefonicky kontaktoval žalobce, který sdělil, že bankovní účet není jeho, ale jeho babičky a odmítl doložit smlouvu o založení účtu a požadované výpisy. Následujícího dne úřad práce vydal výzvu k doložení bankovních

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výpisů z předmětného účtu za měsíce březen až květen 2023. Jelikož žalobce uvedené výpisy nedoložil, požádal úřad práce banku Moneta o zaslání výpisů, která je následně úřadu práce zaslala. Následně dne 18. 7. 2023 vydal úřad práce další výzvu, kterou žalobce vyzval k doložení smlouvy o založení účtu, výpisů z účtu za období od dubna 2022 do května 2023 a smlouvy o spoření dětí družky žalobkyně. Tyto dokumenty žalobce rovněž nedoložil, a úřad práce proto opětovně požádal banku o zaslání výpisů z účtu za uvedená období. Po obdržení výpisů z účtu úřad práce dne 21. 9. 2023 zahájil správní řízení ve věci přeplatku dávky doplatek na bydlení a správní řízení ve věci přeplatku dávky příspěvek na živobytí. V obou těchto oznámeních úřad práce uvedl, že z úřední činnosti zjistil, že žalobce vlastní účet u banky Moneta, který neuvedl. Na telefonický dotaz žalobce sdělil, že bankovní účet není jeho, ale jeho babičky a odmítl doložit smlouvu o založení účtu a požadované výpisy. Úřad práce proto požádal banku o výpisy, kde jsou příchozí úhrady, které jsou započitatelným příjmem. Vzhledem k výše uvedenému úřad práce vyčíslil přeplatek. Úřad práce žalobce současně poučil, že se může seznámit s podklady řízení a vyjádřit se k nimi. Žalobce na uvedená oznámení nijak nereagoval.

12. Následně úřad práce rozhodnutím ze dne 13. 10. 2023, č. j. 16713/2023/RNL, rozhodl o vzniku povinnosti vrácení přeplatku na dávce doplatek na bydlení za měsíce červenec 2022 až březen 2023 a květen 2023 v celkové výši 102 863 Kč; a rozhodnutím ze dne 9. 10. 2023, č. j. 16480/2023/RNL, rozhodl o vzniku povinnosti vrácení přeplatku na dávce příspěvek na živobytí za měsíce červenec a srpen 2022 v celkové výši 8 150 Kč; povinnost vrátit uvedené přeplatky byla stanovena žalobci a jeho družce.
13. Proti výše uvedeným rozhodnutím podal žalobce společné odvolání, v němž uvedl, že jej podává jak do výše přeplatku, tak i proti obvinění družky. Současně požádal o umožnění schůzky, na které by mohl předložit podklady vyvracející přeplatek. Jelikož výše uvedené odvolání nesplňovalo zákonné náležitosti, vyzval žalovaný žalobce, aby odstranil nedostatky podání, konkrétně aby uvedl důvody, pro které uvedená rozhodnutí považuje za vydaná v rozporu s platnými právními předpisy nebo nesprávná, případně aby doložil doklady, které by jeho tvrzení prokázaly. Současně žalobce poučil o tom, že pokud odvolání nedoplní, tak bude v odvolacím řízení vycházet z údajů doložených ve spisové dokumentaci. V reakci na výzvu žalovaného zaslal žalobce doplnění odvolání, ve kterém uvedl, že se odvolává proti výsledné částce přeplatku, pro jehož výpočet byly brány jako příjmy i dědictví a podobné, které za příjem být považovány nemohou, a požádal o schůzku, na které by předložil veškeré podklady jako rozsudek soudu o dědictví apod. Následně žalovaný vydal napadená rozhodnutí.
14. Podle § 10 odst. 2 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi platí, že rozhodným obdobím, za které se zjišťuje příjem v případě podání žádosti o dávku, je u opakujících se dávek období 3 kalendářních měsíců předcházejících aktuálnímu kalendářnímu měsíci; pokud však došlo u osoby nebo alespoň u jedné ze společně posuzovaných osob k podstatnému poklesu příjmu, a podstatný pokles příjmu v aktuálním kalendářním měsíci nadále trvá, rozhodné období počíná kalendářním měsícem, ve kterém k podstatnému poklesu příjmu došlo, nejdříve však kalendářním měsícem, který o 2 kalendářní měsíce předchází aktuálnímu kalendářnímu měsíci a končí aktuálním kalendářním měsícem; za podstatný pokles příjmu se považuje zejména ztráta příjmu z výdělečné činnosti, ukončení výplaty podpory v nezaměstnanosti nebo podpory při rekvalifikaci a ukončení výplaty rodičovského příspěvku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Z § 10 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi vyplývá, že rozhodným obdobím, za které se zjišťuje příjem v průběhu poskytování opakující se dávky, je období kalendářního měsíce předcházejícího aktuálnímu kalendářnímu měsíci.
16. Podle § 9 odst. 1 písm. c) zákona o pomoci v hmotné nouzi platí, že pro účely tohoto zákona se za příjem, není-li dále stanoveno jinak, považuje 100 % ostatních započitatelných příjmů podle zákona o životním a existenčním minimu, s výjimkou příspěvku na živobytí.
17. Podle § 51 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi platí, jestliže příjemce dávky přijímal dávku, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že tato dávka byla vyplacena neprávem nebo ve vyšší částce, než náležela, nebo jestliže dávka byla přiznána nebo její výše stanovena na základě nepravdivých, neúplných nebo zkreslených údajů, sdělených příjemcem, je povinen částky neprávem přijaté vrátit.
18. Soud v rámci žalobních bodů přezkoumal napadená rozhodnutí a neshledal, že by byla nezákonná či že by žalovaný jinak pochybil. Soud v této souvislosti podotýká, že rozsah a kvalita žalobních bodů určuje kvalitu jejich vypořádání soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2015, č. j. 4 As 53/2015-26).
19. Soud zdůrazňuje, že žalobce netvrdil, že by nebyly splněny podmínky pro postup podle citovaného § 51 odst. 1 zákona o hmotné nouzi, či že by postupem správních orgánů došlo k porušení jiného (konkrétního) ustanovení zákona o pomoci v hmotné nouzi.
20. Soud poukazuje na to, že žalobce a jeho družka měli zákonnou povinnost nahlásit všechny skutečnosti, které by mohly ovlivnit nárok na dávku či na její výši. Fakt, že žalobce a jeho družka nesdělili veškeré rozhodující skutečnosti pro přiznání a trvání nároku na výplatu příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení, měl za následek, že k výplatě těchto dávek došlo bez oprávněného nároku.
21. V projednávané věci soud považuje za stěžejní skutečnost, že žalobce byl v době podání předmětných žádostí, tj. v červenci 2022, majitelem bankovního účtu č. X u banky Moneta. V žádostech žalobce uvedl, že předmětné dávky mají být vypláceny na jeho účet č. X, vedený u České spořitelny. Současně podepsal prohlášení, dle kterého žadatelé nevlastní bankovní účet u žádného bankovního ústavu a v případě založení nového bankovního účtu tuto změnu hned doloží. Z výpisů z účtu č. X u banky Moneta za období duben 2022 až květen 2023, jež jsou součástí správního spisu, však vyplývá, že již v době podání předmětných žádostí byl žalobce majitelem tohoto bankovního účtu. V okamžiku, kdy úřad práce konfrontoval žalobce se skutečností, že je vlastníkem výše uvedeného účtu, tak žalobce vědomě nepravdivě tvrdil, že účet patří jeho babičce. Z obsahu správního spisu (zejména bankovních výpisů k účtu banky Moneta) a skutečností uvedených žalobcem v žalobě (nejméně od dubna 2022 svému známému umožnil posílat si peníze na jeho účet; pokud bylo potřeba něco zaplatit, tak bylo třeba nejprve peníze na účet vložit), totiž vyplývá, že vlastníkem účtu byl žalobce a účet používal žalobce a jeho družka k hrazení svých výdajů. Na základě shora uvedených skutečností má soud za to, že žalobce ve správním řízení zatajil fakt, že je vlastníkem výše uvedeného bankovního účtu u banky Moneta. Co je však důležité – na tento účet u banky Moneta mu byly připisovány platby, které mohly podstatným způsobem ovlivnit výši přiznaných dávek.
22. Dále je z obsahu správního spisu zjevné, že žalobce ani jeho družka úřadu práce nesdělili některé významné příjmy, které by měly vliv na nárok na předmětné dávky a jejich výši. Jedná se konkrétně např. o příjmy z dědictví pro 3 nezletilé děti družky žalobce, které byly

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

připsány na účet žalobce dne 26. 5. 2022 (3 x 48 783 Kč), příjmy od finančního úřadu, které byly na účet žalobce připsány dne 22. 4. 2022 (částka 43 384 Kč) a dne 21. 4. 2023 (částka 40 019 Kč), a příjmy od M. V., které byly na účet žalobce připsány dne 18. 4. 2023 (15 000 Kč) a dne 19. 4. 2023 (3 500 Kč). Dále je nutné zmínit, že žalobce dne 19. 4. 2022 vložil na účet 26 000 Kč a dne 27. 6. 2022 částku 50 000 Kč, aniž by žalobce tyto vklady úřadu práce oznámil a vysvětlil původ těchto finančních prostředků.

23. Z výše uvedeného je dle soudu zřejmé, že žalobce při podání žádostí i později v průběhu pobírání dávek pomoci v hmotné nouzi uvedl nepravdivé, resp. neúplné údaje, čímž znemožnil řádně a úplně posoudit podmínky pro trvání nároku na dávky a jejich výši v době, kdy o nich bylo rozhodováno. Zatajením existence účtu č. X vedeného u banky Moneta a zejména nepřiznáním příjmů, které mohly mít vliv na nároky na dávky a jejich výši, žalobce zavínil, že dávky byly přiznány nebo jejich výše stanoveny na základě nepravdivých, neúplných nebo zkreslených údajů, čímž jsou naplněny podmínky § 51 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi, který stanovuje povinnost příjemci dávky částky neprávem přijaté vrátit. V tomto směru správní orgány dospěly ke správnému závěru, že žalobce a jeho družka byli povinni vrátit přeplatky na dávkách příspěvek na živobytí a příspěvek na bydlení, neboť tyto dávky byly přiznány a jejich výše stanoveny na základě nepravdivých a neúplných skutečností. Již jen z tohoto důvodu rozhodnutí správních orgánů ob stojí, neboť žalobce byl postižen za to, že zatajil před úřadem práce účet u banky Moneta a shora popsané příjmy, které mu na tento účet byly připsány nebo které na účet byly vloženy.
24. I z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že neuvedení pravdivých údajů v žádosti o udělení dávky vyvolává nutnost vrácení vyplacených prostředků. K tomu lze poukázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2012, č. j. 4 Ads 2/2012-18, a ze dne 7. 6. 2017, č. j. 7 Ads 89/2017-24, z nichž se podává, že pokud účastník řízení dosáhl přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi na základě nepravdivého údaje, je povinen podle § 51 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi vrátit neprávem přijatou dávku, neboť mu byla přiznána na základě jím sdělených nepravdivých údajů. Z judikatury Nejvyššího správního soudu tedy vyplývá, že uvedení nepravdivých údajů v řízení o přiznání dávek vyplácených vyvolává povinnost částky neprávem přijaté vrátit. Nejinak je tomu i v daném případě.
25. Dále se soud zabýval námitkami žalobce, ve kterých žalobce k různým částkám připsaným na účet u banky Moneta namítal, že byly započteny neoprávněně, popřípadě že byly započteny dvakrát.
26. K tomuto soud předně uvádí, že podle § 75 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví vychází při přezkoumání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Fixace přezkumu správního rozhodnutí do minulosti – k okamžiku rozhodování správního orgánu, tedy k tehdejšímu skutkovému a právnímu stavu – je jedním ze stěžejních pravidel českého správního soudnictví. Vyjadřuje se jím přezkumná (kontrolní) povaha správního soudnictví ve věcech žalob proti rozhodnutí. Řízení před správním soudem není pokračováním správního řízení. Soud nepokračuje ve správním řízení ve „třetí instanci“, nýbrž jen kontroluje, zda je rozhodnutí správního orgánu v souladu s právem a zda správní orgán postupoval v souladu s procesními předpisy (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2020, č. j. 5 Ads 332/2019-34).
27. Na základě shora uvedeného soud konstatuje, že tvrzení o nesprávném započítání částek měl žalobce uplatnit v řízení před správními orgány. Žalobce byl ve správních řízeních

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

opakovaně poučen o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Ve výzvě k odstranění vad odvolání byl žalobce poučen o tom, aby uvedl důvody, pro které uvedená rozhodnutí považuje za vydaná v rozporu s platnými právními předpisy nebo za nesprávná, případně aby doložil doklady, které by jeho tvrzení prokázaly. Současně byl poučen o tom, že pokud odvolání nedoplní, tak bude v odvolacím řízení vycházet z údajů doložených ve spisové dokumentaci.

28. Jestliže tedy žalobce až v žalobě uvádí a vysvětluje některé příjmy, které před úřadem práce zatajil, toto měl uvádět v řízení před správními orgány, nikoli až v soudním řízení. Soud se tedy částkami, které žalobce nově uvádí až v žalobě, nezabýval, neboť správní soud není třetí instancí správního řízení. Nadto je třeba zdůraznit, že ani případné hodnocení těchto částek soudem by nemohlo nic změnit na již dříve vyslovených závěrech, že byly splněny podmínky pro vrácení přeplatků na doplatku na bydlení a příspěvku na živobytí dle § 51 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi.
29. Žalobce v odvolání, resp. jeho doplnění toliko uvedl, že se odvolává proti výsledné částce přeplatku, pro jehož výpočet byly brány jako příjmy i dědictví a podobné, které za příjem být považovány nemohou. Na podporu svých tvrzení žádné podklady nedoložil a ani nijak nespecifikoval, co myslí těmi „podobnými“ příjmy. Rovněž ani netvrdil, že nějaké částky byly započítány dvakrát. Žalobce pouze žádal o schůzku, na které by předložil veškeré podklady jako rozsudek soudu o dědictví apod.
30. Jelikož tvrzení žalobce byla obecná a neurčitá, dle soudu nemohla vzbudit u žalovaného pochybnosti o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, a proto správně vycházel toliko z podkladů obsažených ve správním spise. Žalovaný v napadených rozhodnutích současně dostatečně zdůvodnil, proč nenařídil ústní jednání, jak požadoval žalobce. Soud v této souvislosti podotýká, že žalobci nic nebránilo v tom, aby nejpozději v doplnění odvolání uvedl, jaké příchozí částky neměly být dle jeho názoru započítány jako příjmy a tato svá tvrzení doložit.
31. Jediná konkrétní námitka, kterou žalobce v odvolání uvedl, se týkala započítání dědictví jako příjmu. S touto námitkou se žalovaný vypořádal na straně 9, resp. 7, napadených rozhodnutí, kde shodně uvedl, že dědictví je bezúplatný příjem, který je pro účely dávek pomoci v hmotné nouzi příjem, jež se započítává ze 100 %.
32. Podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 110/2006 Sb. o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů, se za započítatelné příjmy pro účely tohoto zákona považují ostatní příjmy uvedené v zákoně o daních z příjmů, při kterých dochází ke zvýšení majetku, a to po odpočtu výdajů vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení, po odpočtu daně z příjmů a pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, pokud nebyla pojistná zahrnuta do těchto výdajů.
33. Podle § 10 odst. 1 písm. n) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, patří mezi ostatními příjmy, při kterých dochází ke zvýšení majetku, bezúplatný příjem. Bezúplatným příjmem je podle § 4a písm. a) citovaného zákona příjem z nabytí dědictví nebo odkazu.
34. Se skutečností, že dědictví je započítatelným příjmem, byl ostatně žalobce seznámen, neboť v Seznamu ostatních započítatelných příjmů, jež žalobce podepsal, je uvedeno, že započítatelným příjmem jsou příjmy podle § 4a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

35. Žalovaný tedy správně dědictví započítal do příjmů žalobce a s ním společně posuzovaných osob za měsíc květen 2022, kdy bylo vyplaceno. Žalovaný v napadených rozhodnutích rovněž správně konstatoval, že vyplacené dědictví nebylo důvodem vzniku přeplatku, neboť bylo započítáno jako příjem v měsíci květnu 2022. Za rozhodné období pro stanovení nároku na dávku byl v případě žalobce podle § 10 odst. 2 písm. a) zákona o hmotné nouzi považován měsíc červenec 2022, neboť v tomto měsíci u žalobce došlo k podstatnému poklesu příjmů.
36. K tvrzení žalobce, že povinnost založit dětem stavební spoření byla jemu a jeho družce uložena soudem, který rozhodoval o dědictví, soud uvádí, že žalobce tuto skutečnost nijak nedoložil. Žalobce v žalobce uvedl, že rozsudek příkládá k žalobě, avšak ze žalobcem předloženého rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 2. 8. 2021, č. j. P 122/2017-121, tato skutečnost nevyplývá. Nadto soud poznamenává, že výše uvedený rozsudek se týká udělení souhlasu s právním jednáním nezletilých ve věcech pozůstalostních, nikoli samotného dědického řízení. Toto své tvrzení žalobce tedy nijak nedoložil. Soud rovněž podotýká, že hrazení stavebního spoření není ani pro určení výše předmětných dávek rozhodné, neboť s jedná o výdaj, a nikoli o započitatelný příjem.
37. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žalobu neshledal důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
38. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 14. dubna 2025

Mgr. Ladislav Vaško v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.